

[Jørgen Jørgensen.]

ningen; og da tror jeg alligevel, at det store Flertal vil mene, at Dækningen skaffes bedst paa den her foreslaaede Maade.

Lovforslaget imødekommer et berettiget Krav om at skaffe en Lettelse for Landbruget i dets Udgifter, og den Maade, hvorpaa det sker, vil ikke være til Skade for den kommende Slægt, idet man sikrer sig, at Lettelsen ikke kan kapitaliseres. Jeg tror, det vil være meget ønskeligt, om Lovforslaget kunde gennemføres nu, saa den Diskussion, der i de sidste Aar har været om en Nedsættelse af Ejendomsskatterne, kunde blive bragt til Afslutning. Det store Tal af danske Landmænd vil sikkert hilse Lovforslagets Vedtagelse med Tilfredshed. De ønsker nemlig ikke, hvis bedre Tider kommer og Landbrugets Forrentningsevne stiger, at fritages for Skatter af den Art, her er Tale om. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Gennemførelse. Jeg tror, at et Samarbejde her er nødvendigt, og at man har fundet hinanden paa et Grundlag, der løser Opgaven paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade.

Oluf Pedersen: Det foreliggende Lovforslag om Ændringer i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter omfatter dels tekniske Forbedringer og dels en Forhøjelse af de personlige Skatter, hvis Beløb skal anvendes til Nedsættelse af Grundbyrden i Amtskommunerne. Lovforslaget motiveres bl. a. med de Vanskeligheder, som dansk Landbrug i Øjeblikket er inde under. Man vil nedsætte Grundbyrden, fordi Landbruget ikke er rentabelt. Det vilde vel nok have været mere naturligt, om man i Stedet havde gennemført et Forslag, der sikrede, at Landbruget blev rentabelt. Naar man i den sidste Tid har gennemført en Række Forslag, for at Landbruget skulde blive rentabelt, tyder det nu forelagte Lovforslag ikke paa, at man venter sig noget stort i den Retning af de allerede gennemførte Love. Spørgsmaalet er, om man skal gaa til Forslag, der muliggør en Tilpasning af selve Rentabiliteten, eller til en Tilpasning af Grundbyrderne i Forhold til Rentabiliteten.

Man maa her gøre sig klart, at Landbruget lider under to Forhold, som dette Lovforslag ikke griber ind overfor. Det første er den alt for store Gæld. Der har i en Aarrække været meget høje Priser paa Landbrugsejendomme, og Køberne har naturligvis, for at kunne erlægge de høje Købesummer, maattet indgaa Forpligtelser i

Form af Prioriteter i Ejendommene. Disse Prioriteter blev optaget paa en Tid, da Landbrugets Afkastning var meget større, og nu lider man derunder. Vi har her i dette høje Ting forelagt et Forslag om en effektiv Gældsnedskrivning, sammenfaldende med en Inddragning af Grundrenten ved en Afgift af Obligationerne i faste Ejendomme. Det her forelagte Lovforslag omlægger Grundbyrderne, nedsætter for saa vidt det, der skal svares af faste Ejendomme til det offentlige, men det rører ikke ved de Gældsforpligtelser, som paahviler Skødehaverne overfor de private. Det vil sige, at en Nedskrivning af Samfundets Førsteprioriteter i Virkeligheden giver de andre Prioriteter i nogen Grad en Fortrinsstilling.

Det andet Forhold, som Landbruget lider under, er Prisforholdene. Det er jo saadan, at Landbruget i Dag arbejder med et Pristal, som for en Række Landbrugsvarers Vedkommende ligger omkring 90 i Sammenligning med 100 før Krigen. Og der har i Mellemtiden været et Pristal, som for Landbruget har ligget langt højere. Det er disse Gældsforpligtelser, der blev stiftet under disse Forhold, som man nu slaas med. Men dertil kommer, at Priserne paa de Varer, som Landbruget skal købe, og som bl. a. repræsenteres i de Detailpriser, der er paa Livsfornødenheder og Redskaber, ligger langt højere, end hvad der svarer til Priserne paa det, Landbruget skal sælge. Det er jo ligetil, at naar det er Forholdet, maa der opstaa en Landbrugskrise, en Krise, som jeg mener, man bør imødegaa, ikke ved at nedsætte Landbrugets Grundbyrder, men ved gennem Lovgivningen at sikre Muligheden for, at der kan finde en Tilpasning Sted af Prisforholdene her i Landet.

Man har gennem Forslag, som er forelagt i dette høje Ting, prøvet at komme den Vej ud, at man forhøjer Hjemmepriserne. Men jeg tror dog, man ikke skal lukke Øjnene for den Sandhed, der staar i den Udtalelse, som blev fremsat af Landbo- og Husmandsforeningerne om, at Hjemmesalget er af forholdsvis ringe Betydning, det drejer sig kun om ca. $\frac{1}{5}$ af de Varer, Landbruget producerer, saaledes at man ikke gennem denne Forhøjelse kan opnaa Rentabilitet for Landbrugets Vedkommende. Der er meget, der tyder paa, at denne Udtalelse ikke dækker de tre Regeringspartiers Opfattelse, da man jo her har forelagt en Række Forslag, hvormed man bevidst prøver paa at forhøje Hjemmepriserne. Men jeg gør opmærksom paa, at dette er i Strid med den Udtalelse, som Landbo- og Husmandsforeningerne har fremsat.